

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Inconstantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

quomodo resurget, quanta cum gloria & splendore. Cogita quod iugendo & lamentando, quod lacrymis nihil proficies, & ad extremum te ipsum lades.

Basil. hom. 4.

I X. REMED. est D. BASILII in homilia de gratiarum actione. Si quid unquam eorum que nolis, & preter animi sententiam sint, tibi inciderit, maxime aduigila, ne qua intemperies in mentem illabatur. Sic enim, que instant urgent que calamitates placidiori animo ferre poteris, futurorum spe bona subnixus. Sicut enim qui minus acris sunt oculorum acie, eos auocant ab intuitu rerum splendidarum, defigunt vero in flores, & que que viridantia, ut refocillentur: haud secus anima obtutum auertere debet à rebus molestis & mæroris plenis, obuertere vero ad eorum contemplationem que bona & iucunda sunt. Tum autem assequeris ut semper gaudeas, si vite quidem tue institutum ratione omnis Deum colluceat ac spectet: spes vero retributionis, que permolesta sunt vita istius & tristia leuiora efficiat. Afficit te aliquis ignominia? Quin tu ad eam suspice gloriam, que reposita in caelis est, tibi paranda merito patientia. Iacturam rerum tuarum adisti? Imò oculos imprime fixius illis celestibus diuitiis, & thesauro incomparabili, quem tibi ipsi pretis honorum operum seposuisti. Patriam solo exclusus es? At patriam habes, celestem illam Hierusalem. perit tibi filius? sed angelos habes, quibus sum in circuitu diuini illius throni tripudiet letitia sempiterna exhiberandus. Adeum modum animam utique tuam seruabis ab omni turbationis intemperie longissime submotam, ad quod nos inuitat sanctio legis Apostolica, semper gaudete.

Theol. 16.

INCONSTANTIA.

Remedia contra inconstantiam.

Eccles. 16.

Gal. 1. 6.

Isa. 57. 20.

Iac. 1. 7.

Ind.

Eccles. 27. 12.

Luc. 9. 62.

Et 14. 30.

Matt. 13. 20.

Iob. 11. 15.

Eccles. 5. 11.

Eccles. 11. 12.

I R E M E D. Considera quid sacra scriptura de inconstantia, & constantia prodiderit. Primò enim reprehendit inconstantes. *Va his*, ait Ecclesiasticus, *qui perdidit sustinentiam, & qui dereliquerunt vias rectas & diuerterunt in vias prauas. Quid facietis cum inspicere ceperit Deus?* Et Apostolus ad Galatas. *Miror quod sic tam cito transferimini ab eo, qui vos vocauit in gratiam Christi, in aliud Euangelium, quod non est aliud, nisi sunt aliqui, qui vos conturbant.* & *Isaias. Impij quasi mare feruens, quod quiescere non potest, & Iacobus. Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. Iudas, hæreticos quia inconstantes sunt vocat, sidera errantia quibus caligo tenebrarum seruata est in æternum. 2. comparat eos Lunæ. Stultus, ait sapiens, sicut luna mutatur: homo autem sanctus in sapientia manet sicut sol. Tum mittenti manum ad aratum, & respicienti retro. Et incipienti turrim ædificare, & nõ consummanti apud Lucam. Et super petrosa seminato apud Matthæum, qui orta persecutione deficit à bono proposito. 3. hortatur scriptura ad nõ fluctuandum. *Eris stabilis*, ait Iob, *et nõ timebis.* Et sapiens. *Non ventiles te in omnem ventum et non eas in omnem viam. Esto**

fin. us

firmus in via Domini. Et. *Confide in Deo & mane in loco tuo.* Et Ecclesiastes. *Si Spiritus potestate n habentis ascenderit super te, locum tuum ne dimiseris.* Et Paulus. *Frater mei dilecti stabiles estote & immobiles.* Et. *Bonum facientes non deficiamus: tempore enim suo metemus non deficientes.* Et. *Non simus paruuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrine.* Et. *In disciplina perseverate.* Et B. Ioannes. *Esse fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.* 4. laudat nō fluctuantes, beatosq; prædicat. Regi enim Dauidi dictum est. *Sic est Dominus meus rex, sicut Angelus Domini, vt nec maledictione nec benedictione moueatur.* Et de Ioanne Baptista Christus. *Quid, inquit, exiisti in desertum videre? arundinem vento agitata?* Et de Apostolis. *Vos estis, qui per mansistis mecum in tentationibus meis, ideo dispono vobis regnum.* Et. *Qui perseverauerit usq; in finem, hic saluus erit.* Et Paulus. *Qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium. Sic currite, vt comprehendatis.* Et. *participes enim Christi effecti sumus, si tamen initium substantia eius usque ad finem firmam retineamus.*

Eccl. 1.6. 4.
1. Cor. 15. 58.
Gal. 6. 9.
Eph. 4. 14.
Heb. 12. 7.
Apoc. 2. 10.
2 Reg. 1. 4. 17.
Matth. 11. 7.
Luc. 22. 28.
Matth. 10. 22.
1. Cor. 9. 24.
Heb. 3. 14.

II. R E M E D. Considera sententias SS. Patrum. B. C Y P R I A N V S in Epistolis. *Hortamur vos per communem fidem, per pectoris nostri veram circa vos & simplicem charitatem, vt gloriam vestram forti & perseveranti virtute teneatis. Adhuc in seculo sumus, adhuc in acie constituti de vita nostra quotidie dimicamus: danda opera est, vt post hæc initia ad incrementa quoque veniatur, & consummetur in vobis, quod iam rudimentis felicibus esse cepistis. Paruum est adipisci aliquid potuisse, plus est, quod adeptum est, posse seruare. Sicut & fides ipsa & natiuitas salutaris, non accepta, sed custodita vinificat. Nec statim consecutio, sed consummatio hominem Deo seruat. Dominus hoc magisterio docuit dicens. Ecce sanus factus es, iam noli peccare, ne quid tibi deterius fiat. Salomon deniq; & Saul, & cæteri multi, quam d. u. in viis Domini ambulauerunt, datam sibi gratiam tenere potuerunt: recedente ab his disciplina dominica, recessit & gratia. Et in libro de Exhortatione Martyrii. Insistendum esse & perseverandum in fide & virtute, & cælestis & spiritalis gratia consummatione, vt ad palmam & ad coronam possit conueniri. In Paralipomenon Dominus vobiscum est, quamdiu & vos estis cum ipso. Si autem dereliqueritis eum, derelinquet vos. Item apud Ezechielem. In iusticia iusti non liberabii eum, in quacunque die exorauerit. Item Dominus in Euangelio loquitur. Qui perseverauerit usq; in finem, hic saluus erit. Et iterum. Si manseritis in verbo meo, verè discipuli mei eritis, & cognoscetis veritatem. S. B A S I L I V S ad Chilonem anachoreticæ vitæ studiosum. Id tibi perspectum velim frater & persuasum, non eum qui bene cepit, continuo debere decerni perfectum ex qualicunq; delineatione p. i. operis, sed quisquis legitimo cursu stadium istius semel absoluit vitæ, hic Dei iudicio comprobatur. Ne igitur dederis somnum oculis tuis, neque palpebris tuis dormitationem frater, vt dormas in morem liberere è reti, vtq; volucris è laqueo. Scito te ingredi inter medios quibus vndiq; cingent, laqueos. S. A M E R O S I V S libro tertio epistolarum. Si quis incolæ esse cæperit civitatis supernæ, incola videbit, conversatione & moribus non discedat ab ea, non exeat non reflectat vestigium.*

Cyp. lib. 1. ep. 5.
Ioan. 4. 14.
2. Par. 15. 2.
Ezech. 33. 12.
Matth. 10. 22.
Ioan. 15. 7.
Bas. ep. ad Chilonem.
Amb. ep. 11. ad Irenæum.

Gen. 19. 17.

non corporis dico, sed mentis vestigium. Non reuertatur retro. Retro luxuria, retro impuritas est. Denique ascendens ad montem Loth, retro reliquit Sodomitana flagitia.

Lib. 4. c. 8.

Quae autem respexit retro, non potuit ad superiora euadere. Erin Hexameron. Si te luna contristat occasus, quae se semper reparat ac reformat: multo magis contristare te debet, si anima profectu virtutis impleta cum fuerit, postea per inconstantiam mentis, atque incuriam à suo deflexa proposito studia sua sapè commutet, quod est insipientia, & inscientia. Vnde & scriptura ait. Stultus vt luna mutatur. Et ideo sapiens non cum luna mutatur, sed permanebit cum sole.

Ecl. 17. 12.

Hier. ep. 16.

HIERONYMVS ad Furiam, de viduitate seruanda. Non quaruntur in Christianis initia, sed finis. Paulus male cepit, sed bene finiuit. Iude laudantur exordia, sed finis proditioe damnatur. Lege Ezechielem. Iustitia iusti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua. Et ad Lucinium. Obsecro te, & moneo parentis affectu, vt qui Sodomam reliquisti, ad montana festinans post tergum ne respicias, ne aratri sruam, nec simbriam Saluatoris, ne cincinnos eius noctis rore madefactos, quos semel tenere cepisti, aliquando dimittas: ne de tecto virtutum pristina quasiurus vestimenta descendas, ne de agro reuertaris domum, ne campestris cum Loth, & amœna horrorum diligas, quae non irrigantur de caelo, vt terra sancta, sed de turbido flumine Iordani postquam dulces aquas maris mortui commixtione mutauit. Cepisse multorum est, ad culmen peruenisse paucorum. Qui in stadio currunt, omnes

Ezech. 33. 12.

Hier. ep. 28.

1. Cor. 9. 24.

quidem currunt sed vnus accipit brauium. At contra de nobis dicitur. Sic currite, vt apprehendatis. Non est inuidus agonothebanoster, nec alterius palma alteri parat ignominiam, omnes athletas suos desiderat coronari. AVGVSTINVS ad fratres in cremo. O fratres mei, non tadeat incipere magna, nec fastidiat tenere inchoata, scientes, quod perseverantia informat meritum, colorat boni propositum, remanet at currentem, coronat pugnantem, ducit ad brauium, conducit cunctos ad portum. Haec est tunica talaris S. Ioseph vsq. ad finem contingens. Haec est tunica sacerdotalis vsq. ad pedes perueniens. Haec est cauda hostiae, quam tenemur reddere Deo & offerre. Haec est calcaneum bonae operationis, quod contra serpentis morsum debemus obseruare. Haec est virtus, quae Deum ligat. Haec est, quae omne bonum informat. Haec est perseverantia qua laureantur martyres, qua virgines coronantur, qua sacerdotes sublimantur & confessores. Et paulo post. Bonum inchoare, & malo fine concludere, quid aliud est, quam monstrosas res conficere? Illa enim actio quasi chymara est, quae initium habet à ratione, sed finem à sensualitate. Cum enim sic agitur, humano capiti ceruicem pictor equinam iungit, & superinducit infructuosas plumas. BERN. epistola ad Ianuenses. Prorsus absq. perseverantia, nec qui pugnat victoriam, nec palmam victor cosequitur. Vigor virtutum virtutum consummatio est, nutritrix ad meritum, mediatrix ad praemium, Soror est patientia, constantia filia, amica pacis, amicitiarum nodus, vna imitatis vinculum, propugnaculum sanctitatis. Tolle perseverantiam, nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratia, nec laudem fortitudo. Denique, non qui cepit sed qui perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit.

Aug. serm. 8.

Bern. ep. 119.

Matth. 10. 22.

III. REMED. Considera exempla magnorum virorum, qui ob inconstantiam grauer lapsum sunt. **BASILIVS** in epistola supra citata. *Tot tantum labores à Mose Dei famulo fortiter exantlati quo abierunt, quando illius petitio, qua enixè efflagitabat terram ingredi promissionis, per momentaneam contraditionem omni exceptione submota est. Ipsi Gierzi rursus quid per hoc acceruit emolumentum, quod domestico usus sit Elifsi congressu, cum ardor impotens cogere pecunia lepra illi ascisus? Salomoni quid attulit comoda frugis tanta sapientia diuinitus inueni infusa, quando idem per illicet muliercula complexus in senio vecors factus, in idololatriam lapsus est. Quin ne ipsum quidem **B. DAVID** fuitis quadam incogitantia sui sicut hinc emigrare irreprehensibilem per piaculum in *Vriam* designatum. Et quidem *Iuda* vnus execranda prolapsio, à meliore statu ad sortem deterrimam satis esse debuerat ad communiendos Dei famulos in sancto vita proposito. Itaq, non bene cepit, dicendus est perfectus, &c. Ad di hic potest **EXOD. 40** **Basilio** homilia in 40. Martyres, exemplum vnus qui per inconstantiam in martyrio defecit. Nam cum omnes nudi hyeme praedura pernoctare cogerebantur. Vnum, inquit, erat omnium votum. Quadragesima in statum intrauimus, eorundem Domine coronas tribue. No desit numero nec vnus quidem. Verum vnus ea repertus est animi mollitie atq, inconstantia, vt statim frigoris tolerantia desperans ad hostes transfugeret, miserabile prorsus spectaculum, miles transfuga, vir foris si inuicatus, Christi cuius à lupis direpta, & q, miserabilis à vita perpetua caelestis excidens, sed nec praesenti vita diu gaudens. Na simul atq, in lauacrum aq, calida ibi iuxta suum insitit, corpore q, glacie torpebat dissoluto statim inierit. **S. BERN.** quoq, tria commemorat huius generis exempla his verbis. **S. AUL.**, cum esset paruulus in oculis suis, rex est super Israel constitutus: non perseuerans in humilitate, & regnum amisit & vitam. Si cauecela **Samson**, si **Salomonis** deuotio, perseuerantiam retinissent, nec is profecto priuaretur sapientia, nec ille viribus. Hoc summa honestatis insigne, hanc tutius probitatis vnicam fidamq, custodem custodiri à vobis firmiter hortor & precor.*

Bas. ep. ad Chl.

Bas. hom. 20

Bern. ep. 119.

1. Reg. 15.

Hier. lib. 3. c. 5.

Cyp. de exhort.

Exod. 17. 11.

IV. REMED. Considera exempla virorum constantiae laude illustrium vt **Ioseph** & **Iob**, de quibus **B. Hieronymus** in commentariis epistola **Pauli** ad **Ephesios**. **Ioseph** vnum habebat propositum placere Deo, hoc nulla varietate temporis immutatū est, nec fratrum inuidia, nec condicione seruitutis, nec aetate illecebris, nec dominae repromissis, nec squalore carceris, nec postea tumore *Aegyptiae* potestatis, sed semper vnus fructus varietatem temporum redimens malos dies vertit in bonos. Hoc idem & de **Iob** sentiendum est, quod per varia tentamenta vexatus, nec diuitiis, nec damnis, nec orbitate, nec vulnere, nec exprobratione amicorum, nec solitudine, nec postea bonorum omnium restitutione mutatus est. Deinde exemplū **Moyse** de quo **B. Cyprianus**. Exemplum perseuerandi designatur in **Exodo**, vbi **Moyse** ad superandum **Amalech**, qui figuram portat diaboli in signo, sacramento crucis alluciat supinas manus. Nec vincere aduersum fortium potuit, nisi postquam stabilis in signo allenatis iugiter manibus perseuerauerit. Et factū est, inquit, cum leuabat **Moyse** manus praevaleret **Israel**. Vbi autē submiserat manus, aualebat **Amalech**. Et accepto lapide

suppo-

Supposuerunt sub eo, & sedebat super eum, & Aaron. & ut sustentabant manus eius hinc & inde, & factæ sunt manus Moysi stabiles vsque in occasum solis. Et fugauit Iesus Amelech, & omnem populum eius. Eandem perseverantiam notauit B. GREGORIUS in Iosue. Cum contra, inquit, aduersa mundi firmare mentem per constantiam nitimur, precedentium consideratione fulcimur. Quid enim Iosue constantius, qui ad explorandam gentium qualitatem missus, nec proceritatis magnitudinem, nec numerositatis multitudinem expauit. Vnde & easdem gentes, quas explorando non timuit, etiam praliando prostrauit. Et S. AMBROSIVS in Apostolo Paulo. Donec vita est ista, inquit, certamen non deerit, non erit corona. Nullus probatur, nisi qui perseverauerit vsque in finem, ut postea possit, qui legitime certauerit, coronari. Quis fortior Paulo? quis beator? Ille tamen vas electionis Domini non ante sibi coronam vindicauit, quam certamen omne consummaretur: ideoq; ait. Certamen bonum certauit, cursum consummauit, fidem seruauit: quod reliquum, reposita est mihi corona iustitiæ: quam non solum sibi, sed etiam omnibus diligentibus aduentum Domini dicere esse reddendam. Pulchre dixit, aduentum Christi diligentibus. Nemo enim festinat ad iudicium, nisi de innocentia securus, aut qui de labore presumit, cui aut gratia Domini, aut pia pro Christo, certamina, suffragantur. Eodem pertinent constantiæ exempla martyrum poene innumerabilium vtriusque sexus, & cuiusvis ætatis, conditionis & status, de quibus in Historia Ecclesiastica, & vitis sanctorum.

V. REMED. est fortitudo animi, qua decernas nunquam, siue prospera, siue aduersa eueniant, a proposito deflectere, sed nec actu deflectas. Loquor autem, non tam de fortitudine speciali, quæ numeratur inter 4. virtutes carnales, quam de generali in omni virtute requisita. Docet li- quidem Aristoteles ad virtutem requiri firmiter & immobiliter operari. Quare non solum qua Christiani, sed etiam qua homines ea virtute muniti esse debemus. Quia Christiani quidem, quia professio nostra consilium aduersis fortiter ferendis. Regnum caelorum vim patitur, ait saluator; & violenti rapiunt illud. Et. Qui vult venire post me, tollat crucem suam. Et. Omnes qui pre venire volunt in Christo Iesu, persecutionem patientur. Et. Contendite intrare per angustam portam. Quæ verba exponens B. GREGORIUS libro 32. moralium. Dicitur, inquit, angustæ portæ introitum, præmisit, contendite, quia nisi mentis contentio ferueat, vnda mundi non vincitur, per quam animus semper ad ima reuocatur. Eodem spectant illa B. HIERONYMI contra Pelagianos. Si paululum se quis remisit, quomodo qui aduerso flumine lembum trahit, si remisit manus, statim retrolabitur, & fluentibus aquis, quo non vult, ducitur; sic humana conditio, si paululum se remisit, discit fragilitatem suam, & multa se non posse cognoscit. Quia homines verò sumus, hoc robore animi quoq; destituti esse non debemus, quia & Philosophi naturam ducem secuti, illud in virtutum exercitatione postularunt, imò omnibus animantibus, etiam brutis duplicem appetitum

Greg. lib. 27.
mor. c. 7.

Amb. exhort.
ad Virg.
Marth. 10 & 24.

2. Tim. 4. 7.

Arist. 2. Eth. c. 4.

Matth. 11. 12.
Matth. 16. 24.
2. Tim. 3. 12.

Luc. 13. 24.
Greg. c. 28.

Hier. lib. 3

petitum inesse docuerunt, alterum concupiscibilem quo ferrentur in bonum naturæ suæ congruens; a lterum irascibilem, quo contra hostem viillata se tuerentur: quanto magis homini rationis compoti congruit tale robur adesse cum periclitatur de salute. *Anida est periculi virtus*, inquit **SENECA**, & quo tendat, non quid passura sit cogitat, quoniam & quod passura est gloria pars est. *Militares viri gloriantur vulneribus. Calamitas virtutis occasio est. Ignis aurum probat, miseria fortes viros.* Quod si in omni virtute fortitudo hæc animi necessaria est, quanto magis inconstantia, quæ nomen suum à fortitudine habet, & perseverantia, cum, teste Ambrosio in oratione funebri fratris, & Prospero in libro de vocatione gentium primo, nihil aliud sit *perseverare, quam tentatione non vinci.*

Sen. lib. de providentia.

Amb. orat. de Satyro.
Prof. lib. 1. c. 24.

VI. REMED. Studium progrediendi de virtute in virtutem secundum cuiusque statum. Hoc tradit **BASILIVS** discipulo suo ita scribens. *Necesse est vi in percurrente vitæ istius singularis (anachoreticæ) stadio, quod tanta alacritate ingressus es, acriores tibi ipsi quotidie addas aculeos. quo te inuitat exemplo Paulus agonistes eximius, ita loquens. Eorum quæ retro sunt obliuiscens, ad ea quæ priora sunt me extendens ad destinatum persequor, ad brauium supernæ vocationis. Sane ea est humana vitæ conditio, nunquam acceptis contentam spe ali continentis, & securum præteritorum imbere futuris. Quid enim animæ profuit, hesternum diem exegisse in actione virtutis, si hodie velut desertor desciueris ab opere iustitiæ? Qualem enim te inuenero, ait scriptura, talem te iudicabo. Et GREGORIUS explanans verba Iob. Et sicut palma multiplicabo dies. Palma, inquit, vastior in summitate est, quam esse ceperit ex radice, quia sæpe electorum conuersio plus finiendo peragitur, quam proponi inchoando, & si tepidius prima inchoat, feruentius extrema consummat: videlicet semper se inchoare aestimat, & idcirco infatigabilis in nouitate perdurat. Hanc scilicet iustorum constantiam Propheta intuens, ait. Qui confidunt in Domino mutabunt fortitudinem suam, assumunt pennas vt aquilæ: current, & non laborabunt, ambulabunt, & non deficient. Mutant quippe fortitudinem, quia fortes esse student in spiritali opere, qui dudum fuerant fortes in carne. Assumunt autem pennas vt aquilæ, quia contemplando volant; currunt, & non laborant, quia velocibus magna celeritate prædicant; ambulanc, & non deficient, quia intellectus sui velocitatem retinent, vt tardioribus condescendant. In cunctis verò bona, quæ accipiunt, quanto aliis libenter accommodant, tanto ipsi incommutabiles in nouitate perdurant. & qui tenuerit à radice inchoationis exeunt, fortes in culminis perfectione conualescunt.*

Bas. epist. ad Chilon.

Phil. 3. 13.

Iob 28.
Greg. 19. mor. c. 26.

Isa. 40. 31.

VII. REMEDIUM, sit pro iis, qui ex pusillanimitate, vel ob crebros lapsus plus æquo timent, ne in cœpto semel piæ vitæ instituto perseverent. Hi enim primo considerare debent perseverantiam inter dona **DEI** numerari, vt **B. Prosper** fusè ex diuinis litteris in libro primo de vocatione gentium, & ante eum **Augustinus** in libro secundo de bono perseverantiæ, probant: imò **Augustinus** ex libello **B. Cypriani** de oratione

Prof. lib. 1. c. 14.

C c tione

tionem Dominica ostendit singulari fere eius petitionibus à Deo postulari perseverantiam. Unde colligimus nihil frequentius ardentiusue esse petendum, quam donum constantiæ & perseverantiæ. Nec mirum, quia ut sapienter scripsit Petrus Blesensis. *Omnes quidem virtutes currunt ad bravium, sed una perseverantia coronatur.* 2. in mentem reuocare debent exempla plurimorum, qui licet fragiles & imbecilles, tamen in piæ vitæ instituto usque ad mortem perstiterunt, dicereque quod S. AUGUSTINVS eodem timore percussus olim sibi dixit. *Tu non poteris quod isti & ista? an verò isti & ista in semetipsis possunt, ac non in Domino Deo suo?* 3. debent scire etiam ab Ethnicis Philosophis irrisas fuisse trepidationes de futuris profus incertis. Epicteti dictum est, *homines perturbari non rebus, sed iis, quas de rebus habent, opinionibus.* Et SENECÆ ad Lucilium. *Tibi præcipis, mis miser ante tempus, cum illa, quæ velut imminente expauiisti fortasse nunquam ventura sunt: certè nondum venerunt. Quædam enim nos magis torquent, quam debeant. Infirmi & imbecillis animi est timere id, quod nondum accidit vel longinquum est.*

VIDE. V. *Acedia. Adulatio. Hypocrisis. Immortificatio passionum. Pufflanimitas. Timor humanus.*

INDISCRETIO

Remedia contra Indiscretionem.

I. REMED. Considera dicta S. scripturæ de indiscretionem, vel imprudentia, qua delinquis, quoties excessum vel defectum in exercitio boni operis committis. Nam ut scribit Poeta.

Hor. sat. 1. lib. 1.]

*Est modus in rebus, sunt certi denique fines,
Quos ultra citraque nequit consistere rectum.*

Ecc. 7. 19.

Ecc. 19. 24.

Eph. 5. 15.

Rom. 12. 3.

Prou. 23. 4.

Prou. 4. 25.

Matth. 25. 27.

Cas. coll. 1. c. 20.

Rom. 12. 1.

Primo ergo dehortatur nos scriptura ab hoc vitio. Nam Ecclesiastes dicit. *Noli esse in solus multum, neque plus sapias, quam necesse est.* Et Ecclesiasticus. *Est, qui se nimium submitit à multa humilitate.* Et Paulus. *Videte fratres, quomodo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes. Propterea nolite fieri imprudentes, Et. Non plus sapere, quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem. Nolite prudentes esse apud vosmetipsos.* 2. hortatur nos ad discretionem. Nam Salomon monet. *Prudentiæ tuæ pone modum.* Et. *Palpebræ tuæ, id est, discretio, præcedant gressus tuos.* Et Christus apud Matthæum. *Oportuit te committere pecuniam meam nummulariis, seu trapezitis, quorum, teste Cassiano, est probare quod sit aurum purum, & discernere verum ab adulterino.* Et Apostolus. *Rationabile*